

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Dato: 2. april 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0618
Dok.: JER40208

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

Vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Advokatrådet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Institut for Menneskerettigheder, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Amnesty International, Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd, Danmarks Jægerforbund, Dansk Bøssemager- og Våbenhandlerforening, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Knivforening, Dansk Skytte Union, Danske Våbenhandlers Brancheforening, De Danske Skytteforeninger, Det Kriminalpræventive Råd, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Kriminalforsorgsforeningen, Dansk Fængselsforbund og HK Landsklubben Kriminalforsorgen.

Justitsministeriets bemærkninger til høringssvarene er anført i kursiv.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

2. Høringssvarene

2.1. Generelt

Rigspolitiet kan støtte forslaget og bemærker, at en skærpelse af straffene for ulovlig våbenbesiddelse og muligheden for varetægtsfængsling i sager om ulovlig besiddelse af skydevåben må forventes at have en præventiv effekt.

Rigsadvokaten, HORESTA og Dansk Erhverv kan støtte lovforslaget.

Dommerforeningen har ikke bemærkninger til selve de foreslåede lovændringer, da de er af politisk karakter, men anfører, at det, der er anført i lovudkastets bemærkninger om det forventede strafniveau samt bemærkningernes detaljerede beskrivelser af, hvilke hensyn der peger i retning af enten skærpelse eller formildelse, rammer centralt ned i den funktion, der efter grundloven tilkommer domstolene.

Østre Landsret, Vestre Landsret og byretterne henholder sig til Dommerforeningens høringssvar.

Med henblik på at styrke indsatsen mod ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder lægges der op til en skærpelse af straffene på dette område, og i tilknytning til den foreslåede nye straffelovsbestemmelse og ændringen af våbenloven er det i lovforslagets bemærkninger nærmere angivet, hvilke normalstraffe der forudsættes anvendt i sådanne sager. Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at fastsættelsen af straffen i det enkelte tilfælde vil bero på domstolenes konkrete vurdering af sagens omstændigheder, og at det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger omstændigheder, der taler herfor. Denne fremgangsmåde er anvendt af lovgiver ved flere tidligere lejligheder.

2.2. Skydevåben

Politiforbundet i Danmark kan støtte, at der ved strafudmålingen skelnes mellem, om et skydevåben besiddes med eller uden tilhørende ammunition. Forbundet bemærker, at det i sig selv kan virke optrappende på konflikter, hvis der medbringes våben på offentligt tilgængelige steder, uanset om der er tale om skarpladte våben eller ej.

Dansk Bøssemager- og Våbenhandlerforening anfører, at mange virksomheder i dag har tilladelse til transport af våben og ammunition, f.eks. når våben skal testes eller fremvises for kunder, og at man forventer, at dette kan videreføres.

Advokatrådet anfører, at det kunne overvejes at vurdere effekten af de initiativer, som Rigspolitiet allerede har taget med henblik på at styrke indsatsen mod ulovlige våben mv., inden der foretages en skærpelse af straffen.

Med henblik på at styrke den samlede indsats på området er der efter Justitsministeriets opfattelse behov for at styrke det strafferetlige værn mod ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, således at der sker en betydelig skærpelse af straffene på dette område, samtidig med de initiativer, der er beskrevet i pkt. 1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger for at styrke den politimæssige indsats over for ulovlige våben mv.

Strafskærpelsen bør efter Justitsministeriets opfattelse både omfatte tilfælde, hvor skydevåben besiddes med tilhørende ammunition, og hvor skydevåben besiddes uden ammunition, idet også besiddelse af et ikke-skarpladt våben vil kunne være en medvirkende faktor til, at en konflikt optrappes og udvikler sig betydeligt mere voldeligt, end det ellers ville have været tilfældet, hvis våbnet f.eks. anvendes til trusler eller lignende, og hvis andre aktører i konflikten også er i besiddelse af våben. Hertil kommer bl.a., at navnlig personer fra kriminelle miljøer antagelig ofte i praksis meget hurtigt vil kunne fremskaffe ammunition til et våben, de har med sig.

Det er en forudsætning for at anvende den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, om besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, at der foreligger en overtrædelse af våbenlovgivningen. Besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder i overensstemmelse med en tilladelse hertil, vil således som hidtil ikke være strafbart, hverken efter den foreslåede straffelovsbestemmelse eller efter våbenloven.

2.3. Knive

Danmarks Jægerforbund er enig i, at indsatsen over for ulovlig våbenbesiddelse bør strammes op. Forbundet anfører imidlertid, at mange jæ-

gere har en kniv liggende i deres bil med henblik på aflivning af nødstedt vildt, f.eks. som følge af påkørsel, hvilket efter lovforslaget vil være forbudt. Tilsvarende vil jægere utilsigtet kunne komme i en uheldig situation i forbindelse med jagtudstillinger, hvor der fremvises knive, i forbindelse med transport af våben til og fra våbenhandlere mv.

Danmarks Jægerforbund foreslår derfor, at mindstestrafen i førstegangstilfælde fremover bliver en advarsel. Advarslen skal anvendes i tilfælde, hvor en person, der har tilladelse til at besidde våben, besidder dette på et offentligt tilgængeligt sted under omstændigheder, som er i strid med tilladelsen, og hvor der alene foreligger mindre tilsidesættelser af lovens forskrifter, f.eks. hvis jægeren foretager et svinkeærinde efter lovligt at have båret kniven.

Dansk Knivforening finder, at en strafudmåling med fængsel på op til 2 år (ved førstegangsovertrædelser) er en meget drastisk straf. Foreningen anfører endvidere, at da definitionerne i våbenloven ikke er udtømmende, vil folk på grund af fortolkningsmulighederne uden at vide det kunne overtræde loven. Foreningen anser det for passende, at der ved førstegangsovertrædelser idømmes en bøde, således at der kun under særlig skærpende omstændigheder idømmes fængsel.

Efter den gældende bestemmelse i våbenlovens § 4, stk. 1, er det forbudt på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende at bære eller besidde kniv (med undtagelse af foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position), medmindre det sker med et såkaldt anerkendelsesværdigt formål. Forbuddet gælder uafhængigt af, om kniven er af en sådan art, at besiddelse kræver våbentilladelse, og uanset om man i givet fald har en sådan tilladelse.

Allerede efter gældende ret er det forbudt at have en kniv liggende i en bil, der befinder sig på et offentligt tilgængeligt sted, hvis det sker uden, at der foreligger et anerkendelsesværdigt formål. At have en kniv liggende i bilen med henblik på i givet fald at kunne aflive eventuelt forekommende nødstedte dyr i trafikken er ikke et anerkendelsesværdigt formål i våbenlovens forstand, medmindre man er registreret schweishundefører og dermed forudsættes at kunne tilkaldes med henblik på at yde assistance med opsporing og/eller aflivning af såret vildt. Hvis en kniv f.eks. skal fremvises på en udstilling eller sælges/købes hos en våbenhandler, vil besiddelse af kniven på offentligt tilgængeligt sted i forbindelse med

transport direkte til og fra udstillingen/våbenhandleren derimod være et anerkendelsesværdigt formål. Lovforslaget ændrer ikke herved.

Som det fremgår af pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for en betydelig skærpelse af straffene på området, således at det på en tydelig måde tilkendes, at forbuddet mod at bære kniv på offentligt tilgængelige steder skal overholdes.

Det er i lovforslaget forudsat, at der som udgangspunkt idømmes en frihedsstraf på 7 dages fængsel i førstegangstilfælde af overtrædelse af forbuddet mod at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængelige steder. Dog lægges der op til, at der i tilfælde, hvor en person oprindeligt har haft et anerkendelsesværdigt formål (i våbenlovens forstand) med at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængeligt sted, men på grund af f.eks. et svinkeærinde eller en forglemmelse efterfølgende er kommet i en situation, hvor det ikke (længere) er lovligt at bære eller besidde den pågældende kniv, typisk alene skal pålægges en bøde.

Advokatrådet bemærker, at det ikke er dokumenteret, at der er en præventiv effekt ved indførelse af ubetinget frihedsstraf som førstegangsstraf. Rådet bemærker endvidere, at indførelse af ubetinget frihedsstraf for førstegangstilfælde af ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder medfører mulighed for at udvise udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mindre end 5 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2. Det bør efter Advokatrådets opfattelse indgå i Folketingets drøftelser, om man ønsker at udvise personer på et sådant grundlag.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater er ikke enig i Justitsministeriets vurdering af, at det vil have en præventiv effekt at gennemføre en strafskærpelse, hvorefter ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder som udgangspunkt skal straffes med frihedsstraf i førstegangstilfælde. Foreningen mener, at det ville være ønskeligt, at man tog initiativer til en holdningsbearbejdelse særlig af unge mennesker, således at man undgår, at de bevæbner sig med kniv for at forsvare sig mod andres voldelige overfald.

Justitsministeriet er enig i, at det er nødvendigt med en holdningsbearbejdelse af navnlig unge mennesker, og Det Kriminalpræventive Råd har på Justitsministeriets foranledning iværksat en kampagne, der bl.a. har til formål at motivere de unge til at undlade at gå med kniv og til at

handle på en måde, der forebygger konflikter. Det er dog Justitsministeriets opfattelse, at en sådan holdningsbearbejdelse ikke kan stå alene, og som nævnt er der efter Justitsministeriets opfattelse også behov for en betydelig skærpelse af straffene på dette område.

Dansk Erhverv bifalder forslaget, men finder samtidig, at reglerne om besiddelse af knive i det offentlige rum bør strammes yderligere. Dansk Erhverv har forståelse for, at det af hensyn til visse personers erhverv eller fritidsinteresser er nødvendigt at være i besiddelse af en kniv. Derimod finder Dansk Erhverv ikke, at der findes rimelige hensyn, der begrundet tilladelsen til at være i besiddelse af knive med en klinge på under 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position, når folk bevæger sig i det offentlige rum og særlig om aftenen og natten, hvorfor denne undtagelse bør fjernes i våbenloven.

HORESTA finder, at den foreslåede strafskærpelse er et skridt i den rigtige retning. Herudover finder HORESTA det positivt, at det i bemærkningerne til lovudkastet er præciseret, at der kun sjældent vil foreligge formildende omstændigheder, såfremt en person bærer kniv på steder eller under omstændigheder, hvor der er en nærliggende risiko for, at der kan opstå tilspidsede situationer af potentielt voldelig karakter, herunder på værtshuse og i det øvrige natteliv.

Derimod finder HORESTA det kritisabelt, at der ikke med de foreslåede ændringer indføres et totalforbud mod at være i besiddelse af kniv, herunder små foldeknive der ikke kan fastlåses i udfoldet position, på restaurationsvirksomheder, medmindre kniven bæres som led i ansættelsen. Alternativt foreslår HORESTA, at der indføres et forbud mod alle knive i et nærmere fastsat tidsrum.

Der foreligger en undersøgelse foretaget af Københavns Politi, som viser, at der ikke i nogen af de volds- eller drabssager, der er registreret i København i 2005, blev anvendt de omtalte små foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.

På det foreliggende grundlag finder Justitsministeriet derfor ikke, at det gældende knivforbud bør udvides til også at gælde de små foldeknive, der bruges af mange til eventuelle praktiske gøremål. Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at et totalforbud, der gælder i et nærmere fastsat tidsrum i løbet af døgnet, kan skabe signalforvirring, idet nogle måske forledes til at tro, at alle knive – og ikke kun de små foldeknive –

kan bæres/besiddes på offentligt tilgængelige steder uden for dette tidsrum.

Justitsministeriet agter på lidt længere sigt at tilvejebringe et bedre landsdækkende grundlag for at vurdere behovet for at skærpe reglerne for, hvilke knive man lovligt kan bære på offentligt tilgængelige steder. Ministeriet vil således iværksætte en undersøgelse, som over en periode vil afdække, hvilke knive som er anvendt i sager om drab, vold og trusler om vold.

2.4. Varetægtsfængsling

Rigspolitiet anfører, at den retshåndhævende indsats i sager om ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder med forslaget om mulighed for retshåndhævelsesarrest vil kunne gennemføres hurtigt og konsekvent.

Politiforbundet i Danmark finder, at forslaget vil have væsentlig præventiv betydning.

Advokatrådet finder, at det behov, der er for varetægtsfængsling i sager om ulovlig besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder, kan opfyldes med de gældende bestemmelser i retsplejeloven. Det er Advokatrådets erfaring, at varetægtsfængslinger oftest begrundes med, at den pågældende vil unddrage sig retsforfølgning, på fri fod vil begå ny kriminalitet eller vil vanskeliggøre efterforskningen.

Som det fremgår af pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder Justitsministeriet, at de hensyn, der begrundet varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen i sager om bl.a. vold og hensynsløs fareforvoldelse (straffelovens § 252), taler for, at der også i sager om besiddelse mv. af ulovlige skydevåben på offentligt tilgængelige steder bør være mulighed for retshåndhævelsesarrest, navnlig på grund af risikoen for, at et medbragt skydevåben faktisk anvendes med deraf følgende særlig fare for andre menneskers liv eller helbred.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er

påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

2.5. Fodlænkeordningen

Direktoratet for Kriminalforsorgen anfører, at skærpelsen af straffen for besiddelse af knive i førstegangstilfælde til en ubetinget fængselsstraf på 7 dage må antages at medføre et stort antal meget korte ubetingede fængselsstraffe, som forudsættes afsonet inden 30 dage efter, at der er givet fuldbyrdelsesordre. Det er direktoratets opfattelse, at de præventive hensyn, der ligger bag strafskærpelsen og målsætningerne om sagsbehandlingstiderne i sager om ulovlige skydevåben og knive, bedst kan opfyldes, hvis denne persongruppe ikke har mulighed for at afsone straffen på bopælen under elektronisk overvågning (fodlænke). Det er således en betingelse for at afsone på bopælen, at der gennemføres en visitationsprocedure, og at der i den forbindelse udarbejdes en egnethedsvurdering, hvilket efter direktoratets opfattelse ikke vil kunne ske inden 30 dage efter fuldbyrdelsesordren.

Direktoratet for Kriminalforsorgen peger endvidere på, at det er et grundlæggende formål med fodlænkeordningen at sikre, at den dømte fastholdes i arbejde eller uddannelse. Dette hensyn gør sig ikke i samme grad gældende for de dømte, der skal afsone meget korte domme, idet afsoning for disse formentlig i de fleste tilfælde vil kunne ske, uden at det behøver at få negativ indvirkning på den dømtes uddannelsesforløb eller arbejdssituation.

Endvidere bemærker direktoratet, at også praktiske og ressourcemæssige hensyn taler imod, at fodlænkeordningen bliver udvidet med et meget stort antal ganske korte domme, idet det administrative arbejde og resourceforbruget, der er forbundet med visitation, egnethedsvurdering, praktisk iværksættelse mv. af en afsoning på bopælen med fodlænke, er det samme uanset straffens længde.

Samlet set er det på denne baggrund Direktoratet for Kriminalforsorgens opfattelse, at de mange ganske korte straffe, der vil være en følge af forslaget, ikke bør kunne afsones på bopælen med fodlænke.

I det fremsatte lovforslag er medtaget en ændring af straff fuldbyrdelsesloven, hvorefter der ikke vil være mulighed for at fuldbyrde en idømt frihedsstraf på bopælen med fodlænke for personer, der er idømt fængsels-

straf i indtil 14 dage for overtrædelse af våbenlovgivningen. Der henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil samt til pkt. 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det bemærkes, at da der kan være en vis usikkerhed om, hvordan de foreslåede ændringer af straffebestemmelserne vil virke, vil Justitsministeriet som anført i lovforslagets bemærkninger anmode Rigsadvokaten om at følge effekten af straffeskærpelserne, og kriminalforsorgen vil løbende følge belægsudviklingen. Justitsministeriet vil i givet fald på baggrund heraf over for Folketingets Retsudvalg redegøre for erfaringerne med de nye regler, når de har været i kraft i ca. et år, herunder med henblik på, om den foreslåede begrænsning i adgangen til at anvende fodlænkeordningen i sager om overtrædelse af våbenlovgivningen bør opretholdes.

2.6. Administrative og økonomiske konsekvenser

Domstolsstyrelsen bemærker, at den foreslåede frist for behandlingen af en særlig gruppe sager vil kunne føre til en langsommere behandling af andre sager ved retterne. Styrelsen bemærker endvidere, at man i samarbejde med retterne til stadighed arbejder for at sikre, at sagsbehandlingstiderne inden for alle sagstyper er så korte som muligt, og at retterne lever op til de frister og målsætninger for sagsbehandlingstiderne, der er fastsat i lovgivningen og andre steder. En række forhold, som domstolene ikke har rådighed over, har dog stor indflydelse på, om domstolene kan overholde de fastsatte målsætninger, f.eks. om det lykkes at forkynde tilsigelsen for tiltalte og eventuelle vidner, og om disse møder op til hovedforhandlingen. Foretagelse af mentalundersøgelser mv. kan også betyde, at en fastsat frist ikke kan overholdes.

Dommerforeningen anfører, at det med de nuværende ressourcemæssige forhold ved domstolene desværre generelt ikke vil være muligt at overholde en målsætning om en sagsbehandlingstid på 37 dage.

Byretterne henholder sig til Dommerforeningens høringssvar og har endvidere bemærkninger svarende til dem, der er anført af Domstolsstyrelsen.

Politiforbundet i Danmark er enig i målsætningen om så kort sagsbehandlingstid som muligt, men peger på, at der er ressourcemæssige omkostninger forbundet med pålæg om prioriteringer i politiets arbejdsopgaver.

Som nærmere beskrevet i pkt. 1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil Justitsministeriet med henblik på at sikre en særlig hurtig sagsbehandling efter drøftelse med Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen og Direktoratet for Kriminalforsorgen tage skridt til at udvide de nuværende målsætninger for sagsbehandlingstiderne i voldssager ved politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen til også at omfatte sager om besiddelse af ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder.

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Domstolsstyrelsen, hvoraf det fremgår, at styrelsen i samarbejde med retterne til staidighed arbejder for at sikre, at sagsbehandlingstiderne inden for alle sagstyper er så korte som muligt, og at retterne lever op til de frister og målsætninger for sagsbehandlingstiderne, der er fastsat i lovgivningen og andre steder.

Direktoratet for Kriminalforsorgen anfører, at de foreslåede strafskærpelser må formodes at få indflydelse på antallet af varetægtsfængslinger og afsonere i Kriminalforsorgens institutioner.

Kriminalforsorgsföreningen anfører, at der i forbindelse med strafskærpelser bør tilføres ressourcer til de resocialiserende indsatser i kriminalforsorgens regi.

Som det fremgår af pkt. 7 i lovforslagets almindelige bemærkninger, forventes de tilsigtede strafskærpelser at medføre en forøgelse af strafmassen, når de er slået fuldt igennem. Med den nuværende belægssituation i kriminalforsorgen kan forøgelsen rummes inden for den eksisterende kapacitet. Kriminalforsorgen følger løbende belægsudviklingen, og Rigsadvokaten vil følge effekten af strafskærpelserne.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at man løbende er opmærksom på ressourcerne til de resocialiserende indsatser mv., og at dette indgår ved fordeling af ressourcer til kriminalforsorgens forskellige institutioner.

2.7. Andre tiltag

Politiforbundet i Danmark anfører, at uanset at lovforslaget må ses som et væsentligt signal om, at ulovlig besiddelse af skydevåben og knive på

offentligt tilgængelige steder ikke kan accepteres, vil der fortsat være kriminelle grupperinger, der ikke påvirkes af sanktionerne, og hvor der kræves andre bekæmpelsesmetoder.

Det Kriminalpræventive Råd finder, at strafskærper af den karakter, der er indeholdt i lovforslaget, kan have en generalpræventiv virkning, men at det er mere tvivlsomt, om de har en specialpræventiv virkning. Det er rådets opfattelse, at tiltag i form af skærpede straffe bør suppleres af særlige tiltag til at forebygge, at personer griber til våben i konfliktfyldte situationer. Særligt i relation til unge peger Det Kriminalpræventive Råd på SSP-samarbejdet.

Justitsministeriet er enig i, at de foreslåede strafskærper ikke kan stå alene, og at der også er behov for andre kriminalitetsforebyggende tiltag mv., jf. også pkt. 1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det kan i den forbindelse bl.a. nævnes, at Rigspolitiet i 2005 tog en række initiativer til en forstærket indsats mod kriminelle netværk og grupperinger. Der er tale om en indsats med en meget håndfast del med hurtige og konsekvente reaktioner over for de mest kriminelle og en anden blødere del med kriminalpræventive foranstaltninger over for dem, som endnu kan hjælpes til en kriminalitetsfri tilværelse, jf. Rigspolitiets strategi for en forstærket indsats mod de kriminelle grupper og netværk, der begår alvorligere kriminalitet og Rigspolitiets redegørelse for foranstaltninger af navnlig forebyggende og kriminalpræventiv karakter, som kan iværksættes over for grupper af yngre personer, der giver anledning til uro og utryghed i lokalområder (begge fra 14. juni 2005). Der kan også henvises til den kampagne fra Det Kriminalpræventive Råd, som er nævnt i pkt. 2.3 ovenfor, og som bl.a. har til formål at motivere unge til at undlade at gå med kniv og til at handle på en måde, der forebygger konflikter.

I forbindelse med politireformen samt flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden er der også sat fokus på den kriminalpræventive indsats, herunder SSP-samarbejdet. Blandt andet skal de enkelte politikredse udarbejde en særlig plan for en strategisk kriminalpræventiv indsats over for børn og unge. Endvidere har oprettelsen af kredsråd og lokalråd til formål at styrke samarbejdet mellem politiet, kommunerne og repræsentanter for det øvrige lokalsamfund med henblik på at forebygge og løse lokale problemer med bl.a. ungdomskriminalitet.

Det kan endelig bemærkes, at regeringen har nedsat en Kommission vedrørende ungdomskriminalitet, der har til opgave at foretage en samlet

gennemgang af indsatsen mod ungdomskriminalitet og på grundlag heraf komme med en indstilling om, hvordan indsatsen kan styrkes med henblik på at gøre den så målrettet og virkningsfuld som muligt.

3. Lovforslaget

I forhold til det lovudkast, der var i høring, er der i det fremsatte lovforslag medtaget en ændring af straffuldbyrdelsesloven, hvorefter der ikke vil være mulighed for at fuldbyrde en idømt frihedsstraf på bopælen med såkaldt fodlænke for personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af våbenlovgivningen. Der henvises til pkt. 2.5 ovenfor og til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil samt til pkt. 6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er endvidere foretaget enkelte redaktionelle ændringer mv.